

A FÁJDALOM ÉS SZENVEDÉS MEGTISZTÍTÓ MUNKÁJA

Jelenések 7: 13 - 17

„Akkor felelt egy a Vénék közül, és mondta nekem: Ezek, akik a fehér ruhákba vannak öltözve, kik és honnét jöttek? És mondtam neki: Uram, te tudod. És mondta nekem: Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az Ő ruháikat, és megfehéřítették ruháikat a Bárány vérében. Ezért vannak az Isten királyiszéke előtt; és szolgálnak Neki éjjel és nappal az Ő templomában; és Aki a királyiszékben ül, kiterjeszti sátorát felettük. Nem éheznek többé, sem nem szomjúhoznak többé; sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi hőséő: Mert a Bárány, Aki a királyiszéknek közepette van, legelteti Őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi Őket; és eltöröl Isten az Ő szemekrőł minden könnyet.”

A fájdalom és szenvedés Isten megváltási tervének eszközei voltak mióta a bűn bejött a világra -- 6000 évvel ezelőtt. A bűn létezése előtt nem volt fájdalom és szenvedés -- és az új földön sem lesz fájdalom és szenvedés, csak egy okozójuk van ezeknek, mégpedig a bűn.

Bármilyen nehéz is elképzeliük, hogy a szeretet Istene ilyen drasztikus eszközöket használ, amiknek elviselése oly nehéz számunkra, mégis a fájdalom és szenvedés a legjobb és egyetlen eszközök, amiket Isten karakterünk megtisztítására fel tud használni, amíg ezen a bűnös földön élünk.

És mi a legnehezebb számunkra -- ami egyben ennek a prédikációnak a mondanivalója is? Zúgolódás nélkül fogadni el Isten eszközeit, a fájdalmat és szenvedést. Ez a valódi próba!

Talán jót tette, ha visszamennénk időben arra az időpontra, amikor a bűn kezdődött itt ezen a földön, és felismernénk, hogy kezdettől fogva hogyan használta fel Isten a próbákat és a szenvedést. Isten az Ő csodálatos megváltási terve folytán állandón felhasználta a próbákat, fájdalmat, csalódást, és csüggedést.

Szemléljük először a két bárány esetét, amiknek Isten keze által kellett szenvedniük, hogy első öltözetül szolgáljanak Ádámnak és Évának.

Következőnek Ábel szenvedett testvére Káin keze által. Milyen okból szenvedett? Azért, mert Ábel szerényen igyekezett lelkiismeretét követni és Istennek engedelmeskedni. Ez annyira feldühítette Káint, hogy agyon verte saját testvérét. Káinnak ez a gonosz lelkiülete, 6000 éven keresztül csak fokozódott.

Végül kétezer évvel később, a világ olyan gonosz lett, hogy Isten úgy döntött, hogy megtisztítja az egész földet. Miután Noé 120 éven át prédikált, és Isten az Ő kegyelméből Matuzsálemet elaltatta, csak 8 igaz ember maradt ezen a földön. Az egész földre kiterjedő özönvíz ideje alatt minden élőlény szenvedett. Az állatok a bárkán kívül félelemben, amint elkeseredetten próbáltak menekülni a víz elől. A bárkán belül lévő állatok félelemben, amint a nagy hullámokat és a bezártságot tapasztalták új környezetükben.

Nyilvánvaló, hogy az emberek a bárkán kívül egy félelemmel teljes halált szenvedtek, majdnem hogy felfoghatatlan számunkra az ilyen félelem. A bárkán belül az igazak szintén szenvedtek. El tudjuk képzelni azt a kínszenvedést, hogy halljuk amint a barátaink,

szomszédaink, ismerőseink kiáltanak hozzánk, amint nevünkön szólítanak, verik a bárka falait és könyörögnek, hogy engedjük be őket? Utána pedig férfiak, nők, gyermekek, állatok borzasztó üvöltését halljuk, amint haláltusájukat vívják?

Mi az első kérdés, ami emberi elménkben megfogalmazódik a szenvedés ezen példáinak hallatára? Egyszerűen az, hogy a szeretet Istene hogyan lehet felelős ilyen borzasztó eseményekért? Az egyszerű felelet pedig az, hogy mi más választása lett volna? Mindegyik helyzetben Isten egy fájdalmas kínos helyzetben találta magát és a körülményekhez képest a legjobb döntést hozta. Ráadásként, amit csak Isten tud megtenni -- áldást fakasztott belőlük.

Amint Isten megváltási tervében folytatjuk utunkat, Ábrahámhoz érkezünk -- Isten nemzetének atyjához. Mielőtt Isten Ábrahámra bízhatta volna ezt a hihetetlen nagy felelősséget -- meg kellett győződnie arról, hogy megbízhat benne. Ábrahám ezelőtt már sokszor elbukott a bizalom vizsgáin, és meg kellett őt próbálni, az egész világegyetem színe előtt.

Hánynak van közületek gyermeke? Le tudtad volna sikeresen tenni azt a vizsgát, amin Ábrahám átment? Bele tudtad volna szűrni a kést egyetlen gyermeked szívébe? Annak a gyermekednek, aki idős korodra született? Gyermeked szívébe, akinek születésére több mint 25 évet vártál?

Talán azt kérdezed, hogy hogyan kérhette Isten valaha -- egyetlen szülőtől is, hogy ilyet tegyen? Évezredekken keresztül sokan feltették már ezt a kérdést -- és őszintén szólva, nincs rá válaszom. Ez csak egy azok közül a rengeteg dologok közül, amiket majd csak a millennium időszaka alatt fogunk megérteni. Most csak hinnünk és bízunk kell Istenben, és rá kell ébredjünk arra, hogy a szenvedés Istennek a legjobb és egyetlen eszköze ennek a bűnös világnak a megváltására.

Csak néhány évvel később, Izsák fia Jákob, szenvedett testvérétől Ézsautól való félelmében, amint 500 emberrel haladt felé. Jákobon olyan nagy félelem vett erőt, hogy szó szerint Istennel küzdött egész éjjel. Ismerjük fel viszont azt az áldást, ami abból a fájdalomból és szenvedésből származott, amin Jákob keresztül ment -- másnap reggelre új emberré vált. Ez nem történt volna meg Jákob küzdelme nélkül.

Nézzük meg József szenvedéseit, amiket testvérei kezei által kellett elviseljen. József szenvedése különösen nagyméretű volt -- a kútból a karavánig, a karavántól a rabszolgák piacára, a piacról Pótifár házába, Pótifár házából a tömlöcbe és a börtönből a trónra. Egy dolgot viszont meg kell jegyezzünk, még pedig azt, hogy nem lehetett volna trón a kút nélkül.

Figyeljetek rám most nagyon, ha csak egy dologra emlékeztek majd ebből a prédikációból, akkor legyen az a következő példa József életéből. **A dicsőséget mindig megelőzi a szenvedés!**

Nézzük meg Mózes életét -- a kosárból a palotába került, a palotából a Midián dombjaira bárány pásztornak, a Midián dombjairól vissza Egyiptomba -- egy panaszkodó lázongó tömeg vezetőjévé vált. Azt hitte, hogy az ígéret földjére mennek, és helyette 40 évet töltött a pusztában ezekkel a makacs, nyakas emberekkel. És mindezek után egyetlen bűne miatt Isten nem engedte meg Mózesnek, hogy bemenjen az ígéret földjére -- és Mózes a Kánaán határához közel meghalt.

Viszont mindezek a szívfájdalmak ellenére, Mózes soha nem vesztette el Istenbe vetett hitét és bizalmát. Nem mondhatjuk -- e el ma, hogy Mózes bőséges jutalomban részesült?

Soha ne felejtjük el, hogy a jutalmat sok szenvedés előzi meg. Miért? Azért mert Isten élvezi, ha fájdalommal, megpróbáltatással, szenvedéssel és csalódással sújtja gyermekeit?

Egyáltalán nem! Hanem azért mert ezek az egyetlen eszközök, amikkel munkálkodni tud ebben a tragikus környezetben -- a bűnnel telt földön.

Rendelkezésünkre áll -e válasz arra vonatkozóan, hogy miért történnek bizonyos dolgok bizonyos emberekkel? Egyáltalán nem! Tudjuk, -e hogy miért vagyunk egyéneként különböző helyzetekben és körülmények között? Tudjuk -e, hogy miért történnek egyes dolgok bizonyos emberekkel, és nem másokkal? Egyáltalán nem! Egy viszont bizonyos, hogy -- minden embernek minden korszakban szenvedésben van része.

Ha életedet odaszántad Urunknak Jézus Krisztusnak -- akkor kétség kívül szenvedni fogsz.

Dávidról olvasok most egy könyvet -- és ó milyen szívszaggató, hogy mennyit kellett ennek az embernek szenvednie. Kezdve azzal, hogy sok éven keresztül Saul király elől menekült, utána Bethsabétól való gyermekét veszítette el, majd fia Absolon halt meg -- ez az ember sok mély fájdalmat kellett elviseljen.

Oly drága egy gyöngéd kis bárány. Nem vagyok mezőgazdász, és amikor egy fényképet készítettek a második énekes albumom borítójához, akkor volt először kis bárány a karjaimban. Soha nem felejttem el, hogy milyen gyöngéd és ártatlan teremtés volt. Azok a bizalom teljes szemek, rózsaszínű nyelv....

Elgondolkoztál már valaha azon, hogy hány millió ilyen drága kis báránynak lett a nyaka elvágva, hány vérzett el lassan és pusztult el Izrael oltárain? Négy ezer éven keresztül, az Éden kertjétől a Kálváriáig, ezek a drága kis állatok le lettek vágva.

Természetesen a szenvedésnek abszolút példája Jézus Krisztuson, Megváltónk és Megmentőnk életén keresztül tárul fel. És ebben rejlik a reményünk forrása: Zsidók 5-8 „Ámbár Fiú, megtanulta azokból, amiket szenvedett, az engedelmisséget.”

Hogyan tanulta meg Krisztus az engedelmisséget? Hogyan tanulunk mi engedelmisséget? Szenvedésen keresztül!

Isten kegyességének titka az, hogy hogyan vesz a kezébe olyan szerencsétlen nyomorult bűnös teremtményeket, mint te és én, és alkalmassá formál bennünket a menny számára. Hogyan teszi meg ezt? Úgy testvérem -- a következő képpen végzi el Isten a kegyességnek eme titkát a mi életünkben. „Mert illendő volt, hogy Akiért minden és Aki által minden, sok fiaikat vezérelvén dicsőségre, az Ő üdvösségük Fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé. Nézvén a hitnek Fejedelmére és Bevezetőjére Jézusra, Aki az előtte lévő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, és az Isten királyi székének jobbára ült.” Zsidók 2:10 és Zsidók 12:2

Amint a bevezető igében olvastuk, János látomásban látta azokat, akik szenvedésen mentek keresztül ezen a földön. Olvassuk el újra -- Jelenések 7:13-17 „Akkor felelt egy a Vének közül, és mondta nekem: Ezek, akik a fehér ruhákba vannak öltözve, kik és honnét jöttek? És mondtam neki: Úram, Te tudod. És mondta nekem: Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az Ő ruháikat, és megfehérítették ruháikat a Bárány vérében. Ezért vannak az Isten királyiszéke előtt; és szolgálnak Neki éjjel és nappal az Ő templomában; és Aki a királyiszékben ül, kiterjeszti sátorát felettük. Nem éheznek többé, sem nem szomjúhozhatnak többé; sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi hűség: Mert a

Bárány, Aki a királyiszeknek közepette van, legelteti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemeikről minden könnyet.”

Testvérem bármilyen fájdalmas is, bármilyen nehéz is elviselni -- Isten gyermekeinek az egyetlen mennybe vezető út a szenvedés. Egyesek közülünk hamarabb feladják a küzdelmet, mint mások. Vannak akik azt mondják „eddig el tudok menni -- de nem tovább.”

Testvérem olvassuk el, hogy mit mondott Jézus Máté 10:21-22 verseiben,

„Halálra adja pedig testvér testvérét, atya gyermekét; támadnak magzatok szülei ellen, és megöletik őket. És gyűlöletesek lesztek, mindenki előtt az én nevemért; de aki mindvégig megáll, az megtartatik.”

Miért szükséges, hogy Isten a szenvedés eszközét használja? Mert csak a szenvedés eredményeként vagyunk hajlandók:

1. Feladni bűnös szokásainkat
2. A megpróbáltatásokon keresztül vizsgáltatunk meg, hogy méltók vagyunk –e a jutalomra és azokon keresztül lehet a világmindenség tanúja ennek
3. Gyötrelmes szenvedéseink szemléltetik a világmindenségnek, hogy mi a földön történő lázadás következménye
4. Ha megpróbáltatásainkat vidáman viseljük, azzal példát mutatunk másoknak, akik szintén szenvednek.
5. Viszontagságaink szemünk előtt tartják azt a tényt, hogy szükségünk van Krisztusra.

A szenvedés Isten legjobb eszköze arra, hogy Magához közelebb vonjon bennünket.

Hánynak volt közületek valamikor válság a házasságában? Legyen áldva érte Isten! Ez volt a legjobb módja annak, hogy Isten figyelmedet megnyerje. Több mint valószínű, hogy a házasságodban lévő válságot vagy te, vagy házastársad okozta, de annak ellenére Isten áldást tud belőle kihozni.

Hányan kerültetek válságos helyzetbe az anyagiak terén? Túl sok pénzed volt és válságban voltál, mert nem tudtad mit kezdjél vele! Sajnos pont fordítva áll a helyzet -- általában hosszabb a hónap, mint ameddig a pénz elég.

Tudatában vagy annak, hogy az anyagi krízis az egyik legjobb eszköz arra, hogy tökéletesítse a jellemünket? (És ha ez így van, akkor nekem készen kellene lennem a mennybemenetelre!)

Minden viccet félretéve, fel kellene adni, hogy életünknek ezeket a kríziseit átoknak tekintsük, és ezután áldásnak kell tulajdonítanunk őket.

Mit mondott Jézus Jakab 1:2-4. verseiben? **„Teljes örömeik tartsátok, atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez. A kitartásban pedig tökéletes eselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogyatkozás nélkül.”**

Hányan kerültek közületek kritikus helyzetbe amiatt, amit emberek beszéltek rólatok? Legyen áldva érte Isten neve! Hánynak nem érték el közületek azt az életcél és eredményt, amit elterveztetek magatoknak? Legyen áldva érte Isten neve! Mert ha elérted volna, akkor több mint valószínű, hogy nem lennél ma Isten népének tagja, és nem lennél kész az Úr közeli eljövételére.

Nehéz elviselni a megpróbáltatásokat, de ami még ennél is nehezebb az az, amikor néznünk kell, amint szeretteink gyötrelmes szenvedésen mennek keresztül. Emlékszem, amikor fiatal gyermek voltam és anyám és apám házasságuknak egy fájdalmas időszakán mentek keresztül. Egy alkalommal nagyon összevesztek, apám feldúltan elment otthonról és én bementem anyámhoz a konyhába, ahol sírt. A következőket mondta nekem: „Egy alkalommal a prédikátorunk azt mondta, hogy Isten azért visz bennünket szenvedéseken keresztül, mert szeret minket. Nos ha mindez azért történik, mert Isten szeret engem, akkor azt kívánom, hogy kevésbé szeressen.” Mosolygunk rajta, de vajon nem így gondolkozunk sokszor a szenvedéssel kapcsolatban?

Zsidók 12:5-11

„És elfeledkeztetek -e az intésről, amely néktek mint fiaknak szól: Fiam, ne vedd meg az Úrnak fenyítését, se meg ne lapkadj, ha Ő dorogál téged; Mert akit szeret az Úr, megdorogálja, megostoroz pedig mindenkit, akit fiává fogad. Ha a fenyítést elszerveitek, akkor veletek úgy bánik az Isten, mint fiaival; mert melyik fiú az, akit meg nem fenyít az apa? Ha pedig fenyítés nélkül valók vagytok, melyben mindenek részesültek, koresok vagytok és nem fiak. Aztán, a mi testi apáink fenyítették minket és becsültük őket; avagy nem sokkal inkább engedelmesskedünk -e a lelkek Atyjának, és élünk! Mert ám azok kevés ideig, tetszésük szerint fenyítették; Ő pedig javunkra, hogy szentségében részesüljünk. Bármely fenyítés ugyan jelenleg nem látszik örömdetesnek, hanem keservesnek, ámde utóbb az igazságnak békességes gyümölesével fizet azoknak, akik általa gyakoroltatnak.”

Csak a szenvedés által kimért fenyítésen keresztül tudja Krisztus előttünk napvilágra hozni a jellemünkben lévő pestis-foltokat.

„De mások nem szenvednek úgy, mint én!” Éreztél valaha kísértést arra, hogy így gondolkodjál, vagy talán szavakba is foglaltad ezt a szánalomra méltó panaszt?

Kedves testvérem, mindannyiunknak megvan a maga sajátos problémája, próbája, kísértése, csalódása, és szívfájdalma. Te nem akarnád magadra venni az én szenvedéseimet, és én nem kívánom a tiedet. Tartsuk szemeinket a saját helyzetünkön, és hagyjuk Istenre a megváltás munkáját. Isten mindannyiunk életében egyéneként végzi a tökéletesítés munkáját, -- az Ő sajátos időzítésével, és az Ő saját módszereivel.

Amint már mondtam, akár milyen fájdalmas is ez a folyamat -- ez az egyetlen módja annak, hogy felkészítsen bennünket Isten arra, hogy bemehessünk Vele az Ő országába.

Szüntelenül kérjük Istentől, hogy áldjon meg bennünket -- különösen anyagi javakkal! Legyünk őszinték és ismerjük el, hogy a pénz nem visz közelebb bennünket Istenhez. Amikor Isten földi javakkal áld meg bennünket, az ritkán visz minket közelebb Hozzá, sőt inkább az ellenkezőjét eredményezi. Ez az oka annak, hogy Isten gyakran az ellenkezőjét adja meg annak, mint amit kérünk Tőle.

„Nemcsak pedig, hanem diésekedünk a háborúságokban is, tudván, hogy a háborúság békességes türelést nemz, A békességes türelés pedig próbatételt, a próbatétel pedig reménységet, A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Lélek által, Aki adatott nekünk.”

Testvéreim adjuk fel önmagunk védelmezését. Hagyjuk, hogy Isten védjen bennünket! Krisztus soha sem küzdött a saját jogaiért -- és mi se tegyük ezt.

Mindannyiótoknak felteszem a következő kérdést -- Hagyjuk –e, hogy Isten elvégezze bennünk az Ő tökéletes munkáját? Megengedjük –e Neki, hogy igazságos megmentő munkáját végezze életünkben? Vagy bűnösnek találtatunk abban, hogy megghiúsítjuk arra való törekvését, hogy megtisztítson bennünket, és évről évre ugyanazt a hegyet járjuk körbe - körbe?

Közülünk hányan hajlandók kijelenteni azt, hogy „Uram, szenvedések által tanítsd meg velem a leckét! Ezután nem azért imádkozom, hogy távolítsd el tőlem a szenvedést, hanem azért, hogy segíts nekem azokat elviselni.”

Ima: Drága mennyei Atyánk, amikor pletykával és rágalmakkal támadnak bennünket, amikor ellenségeink gyötörnek, segíts meg olyankor soha el nem felejteni, hogy felhasználod őket jellemünk csiszolására.

Segíts soha el nem felejteni -- hogy hogyan használtad fel József testvéreinek bánásmódját arra, hogy felkészítsd őt a trónra.

Segíts soha el nem felejteni, hogy hogyan használtad fel Dávid - Saul elől való menekülését arra, hogy egy napon kész legyen a trónra.

Segíts soha el nem felejteni, hogy hogyan használtad fel a Zsidó nép gyűlöletét, és a római katonák kegyetlen bánásmódját arra, hogy Fiadon -- Jézuson keresztül mutasd be nekünk ezt a becses elvet.

Urunk Kérünk segíts mindig emlékezetünkben tartani, hogy amikor szenvedünk, tulajdonképpen azt mondd, hogy „Arra a nagy felelősségre készítelek fel, hogy egyszer majd velem együtt urald a világmindenséget.”

Urunk, segíts emlékezni arra, hogy maga a próba nem fontos! Ami igazán számít, az az, hogy mit kezdünk vele! Minden nehézségben, próbában, viszontagságban, elcsüggedésben, és veszteségben soha ne felejtjük el hozzánk szóló, örökké fennálló szavaidat. -- „**Elég neked az én kegyelemem.**”

Jézus Krisztus nevében kérjük mindezeket!

ÁMEN.

Prédikáció: John Osborne

Fordítás: Edith Tokics